

РЕШЕНИЕ

№ 9330

гр. София, 20.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2689** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Я. Д. Ц., срещу отказ за достъп до обществена информация на изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД, обективиран в писмо с № 3-ДОИ-1/28.02.2024г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради противоречие с материалноправните разпоредби и липса на мотиви. По същество се иска неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган с указания за предоставяне на информацията. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът – изпълнителният директор на „Топлофикация София“ ЕАД, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

След като се запозна с приложените и приети по делото писмени доказателства, съдът установява от фактическа страна следното :

Със заявление с рег.№ СОА24-ЕВ01-40/17.01.2024г., препратено по компетентност от Столична община и уточнено със заявление 3-ДОИ-1/15.02.2024г., оспорващият е поискал от дружеството достъп до обществена информация, а именно „На каква стойност са преструктурираните задължения/прихващане на дълг на

„Топлофикация-София“ ЕАД, за които са подписани споразумения и с кого, за които говорят Г. Г. и Р. Х. на брифинг /над 680 млн.лв.?“

По така подаденото заявление е издадено оспореното в настоящето производство решение, с е отказан достъп до заявената информация. За да постанови своя акт, административният орган е приел че същата не попада в приложното поле на чл.2, ал.1 от ЗДОИ. Също така е счел, че искането попада в хипотезата на чл.17, ал.2 от ЗДОИ, съгласно която информацията не се представя същата представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В тази връзка е приел, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като искането не цели разкриването на корупция или на злоупотреба с власт, нито касае повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти.

При така установената фактическа обстановка и като взе предвид становищата на страните, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА. Подадена е от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения срок, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол..

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Процесният отказ, е издаден от компетентен орган като между страните този факт не се спори.

Оспореният отказ е издаден при спазване на предвидената от закона форма - писмена, при спазване на административнопроизводствените правила, но при неправилното приложение на материално правни разпоредби.

За да постанови своя отказ, административният орган е изложил мотиви, които на практика представляват дословно пресъздаване на относимите към казуса разпоредби от ЗДОИ, без обаче да се очертават обаче конкретни факти и обстоятелства от обективната действителност, които да се приемат като съображения за постановяване на формирания отказ.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Задължените по закон субекти да предоставят информация са посочени в чл. 3 от ЗДОИ. З. е субект на правото да получи исканата информация, съгласно чл. 4 от ЗДОИ, а СО е задължен субект за предоставянето и – чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Безспорно, ответникът е "задължен субект" по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 ЗДОИ. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Според §1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено

осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл. 5, ал.2, т.1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т. 43 ДР ЗОП "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 - 14.

Видно от чл. 20 от Устава на „Топлофикация София“ ЕАД 100% от капитала на предприятието е собственост на Столична община, която осъществява и функциите на Общо събрание и съответно избира и освобождава членовете на Надзорния съвет (чл.21, ал.1, т.4 от Устава). Н. съвет (НС) избира и освобождава членовете на Управителния съвет на дружеството (УС), контролира дейността на УС и определя правилата за работата на последния (чл.28, ал.2 от Устава). Съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, който ръководи цялата изпълнителна дейност на общината (чл.38, ал.1, чл.44, ал.1, т.1 ЗМСМА).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че „Топлофикация София“ ЕАД е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б.„б“ и б.„в“ ДР ЗДОИ, вр. чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. В този смисъл е и практиката на ВАС – Определение №11505/13.09.2013 г. по адм. дело №11753/2013г.; Решение №7228/28.05.2013г. по адм. дело №11081/2012 г. Безпротиворечива по въпроса задължен субект ли е Т. по чл.3 ЗДОИ, е и практиката на Административен съд София – град.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация,

както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като той предвижда ограничение – когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Изключение от приложното поле на закона представлява информацията, предоставяна във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица, както и информацията, която се съхранява в Националния архивен фонд на Република България – чл.8 ЗДОИ. От приложното поле на закона е изключен и достъпът до лични данни – чл.2, ал.5 ЗДОИ. "Лични данни", според дефиницията на § 1, т.2 ДР ЗДОИ, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност.

В случая, поисканата информация касае задължения на дружеството, т.е. неговата финансова стабилност, при което дава възможност на субектите да си съставят мнение за това, съответно попада в приложното поле на ЗДОИ, съответно мотивите за приложението на изключението по чл.17, ал.2 от ЗДОИ не се споделят. В този ред на мисли съдът приема, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. б от ДР на ЗДОИ, което винаги следва да бъде съобразено и обсъдено от органа. Чрез предоставянето на исканата се цели, повишаване на прозрачността и отчетността на

задължения субект, който извод следва и от разпоредбата на § 1, т. 5, б. "б" и т.6 от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, тъй като предоставянето ѝ улеснява прозрачността и отчетността на субекта по чл. 3, ал. 1 относно взетите решения.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на оспорващия се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за оспорващата страна.

Предвид горното, настоящата инстанция прима, че оспореното решение в тази му част е незаконосъобразно издадено, в противоречие на материалноправните правните разпоредби и като такова следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите, дадени в настоящия съдебен акт.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 1010лв., от които сумата от 1000лв. адвокатско възнаграждение и 10лв. държавна такса, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София - град, второ отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ отказ за достъп до обществена информация на изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД, обективиран в писмо с № З-ДОИ-1/28.02.2024г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД за ново произнасяне, съобразно указанията в мотивите на настоящото решение в 14 – дневен срок от получаване на административната преписка.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на Я. Д. Ц. сумата от 1010лв. разноски.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: